

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

XXXV Travessa Matagalls-Montserrat

Palau del Parlament, 3 de setembre de 2014

La presidenta

Bona tarda a tothom.

Voldria, en primer lloc, saludar les persones que m'acompanyen a la taula. Són la presidenta del Club Excursionista de Gràcia, el president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, el president de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, el coordinador de la XXXV Travessa Matagalls-Montserrat, i el comissari de la commemoració del Tricentenari de la Generalitat, i també donar-los la benvinguda a tots vostès, que de fet són els més fidels a aquesta cita anual.

Quan faig la presentació d'un acte com el d'avui, un acte organitzat per diferents entitats cíviques i socials, sempre dic que són a casa seva, que vull que es trobin com a casa, que aquesta és la casa de tots, i ho dic, sobretot, per les entitats que, com en el cas d'avui, han treballat des de fa molts anys per Catalunya. Perquè la Matagalls-Montserrat és una travessa que portem al cor, que ens fa estimar el país, que ens fa estimar la terra, i per a mi és una satisfacció presidir per quarta vegada aquesta presentació.

La travessa es fa a l'inici del curs polític; per tant, a començament de setembre, al voltant de l'Onze de Setembre, una diada nacional que des de fa uns quants anys és reeixida, cada vegada més. No sé on arribarem aquest any, perquè cada vegada ho fem millor, i en aquest sentit els animo a la mobilització cívica, social, familiar, reivindicativa, a demostrar qui som i què volem. I amb aquestes paraules iniciem aquest acte de presentació.

[...]

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I arribem al final d'aquest acte, un acte sempre senzill però en què ens trobem a gust.

Per les intervencions que m'han precedit, s'ha notat l'esperit que a vegades ens falta, i que crec que en aquests moments, els darrers anys, doncs, tenim molt més: l'esperit d'il·lusió, de voler fer les coses bé, i la Matagalls-Montserrat n'és un exemple.

Quan la presidenta em deia: "Gràcies per ser amb nosaltres un dia com aquest", és al revés. Per a mi és un acte il·lusionant, un acte que em permet agafar aquest curs polític, que comença molt i molt i molt complicat —no ens enganyem, molt complicat—, amb il·lusió, amb ganes. Ja les teníem, les ganes, ja les tinc, ja fa molt de temps que les tinc, aquestes ganes i aquesta il·lusió, però sempre ajuda la companyia dels altres.

I en aquest camí difícil, costerut, que va començar fa tres-cents anys i en què l'Onze de Setembre marcarà una fita, en aquest camí costerut, la voluntat, la perseverança, la resistència, l'amor pel país, l'estima per la nostra terra, ens ha ajudat perquè avui siguem aquí, i ens ha d'ajudar per tirar endavant amb força, per aconseguir la fita, i la Matagalls-Montserrat n'és un exemple. És una prova física, no competitiva, és una prova de resistència. De manera que si ens preguntem com és un català podríem dir que és una persona forta, una persona que resisteix, una persona que té il·lusió i fa la Matagalls-Montserrat en menys de vint-i-quatre hores. Tres mil persones enguany, com trenta-quatre vegades abans. Alguns s'han quedat pel camí, però espero que aquesta vegada no s'hi quedin...

La Matagalls-Montserrat és la prova, jo diria, més coneguda i més popular de l'excursionisme català, i dins l'excursionisme té un gran simbolisme. L'ha tingut sempre. El va tenir quan va començar l'any 1972, com deia la Marisa, i el té ara. El tenia en aquells moments perquè iniciàvem un camí diferent, després de molts anys de resistència passiva, però ara té molta importància perquè ens demostra que quan un camina i té una fita, l'aconsegueix; per molt que et costi, algun dia la pots aconseguir. Per tant, per a nosaltres, aquesta fita i aquesta data són molt importants. És una prova que necessita que estiguis preparat físicament i

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

mentalment, no tan sols que siguis fort i estiguis bé, sinó una mica el que deies tu abans, que et va venint al cap aquella mosca que et diu “no sé si arribaràs”, “mira ja pots descansar”... Doncs bé, mentalment has d’estar preparat i, per tant, no és tan sols que sàpigues caminar, que sàpigues anar per la muntanya, que facis excursions contínuament, sinó que et preparis per a una prova com aquesta, perquè Déu n’hi do, vuitanta-cinc quilòmetres, i a més a més en menys de vint-i-quatre hores.

Quan la feu en una setmana, m’hi apuntaré jo, però en menys de vint-i-quatre hores, me’n veig incapaç. És una fita que obliga els seus participants a preparar-se físicament, mentalment, a esforçar-se; per tant, a saber que es requereix sacrifici, que no és un pim-pam-pum, sinó que t’has de poder preparar per a aquest esforç, que és molt important, i resistir. Són valors com els que abans deia Miquel Calzada, són valors propis de la nostra personalitat, del nostre tarannà, però valors que no s’han de deixar, que s’han de practicar, que hem de ser capaços de no oblidar, de mantenir fermes, i que en aquests moments encara són més importants. Són valors en majúscula, que ens han de fer pensar en aquest camí que hem endegat entre tots. A Catalunya no tenim ni grans estructures, encara que les vulguem tenir, ni gran maquinària, perquè durant tres-cents anys no en vam tenir, no vam tenir ni institucions, però tenim una cosa molt important que en altres llocs no tenen: la gent. La gent, unida, i la gent amb ganes de tirar endavant, i d’això, la Matagalls-Montserrat n’és un exemple: tres mil persones caminant cap a una fita, i a més entre dos massissos que t’estimes: el Montseny i Montserrat.

Crec que cada any, quan fem aquesta presentació, dic unes paraules que vaig llegir a Llorenç Gomis, en un text que parlava del Montseny i de Montserrat. Deia: “La societat catalana veu la muntanya del Montseny com la muntanya de la cultura i la civilització, i veu i té la muntanya de Montserrat com la seva muntanya santa.” I titulava l’article: ‘De tots i de ningú’ i és ben cert, ens en sentim tots propietaris, d’aquestes dues muntanyes, però no són nostres, són de tots. I fer una cursa com aquesta, que et permet anar d’una a l’altra, et permet pensar molt, et permet moltes cabòries, et permet pensar en el futur, et permet veure que si som capaços de fer una cosa com aquesta, som capaços de fer-ne moltes més, i que en lligar

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

aquest any la Matagalls-Montserrat amb el Tricentenari, ens permet encara pensar-hi més, i posar-hi més il·lusió i més ganes, i posar-hi tot allò que ens interessa posar-hi, i no fer gaire cas de tots els embolics mediàtics que tenim aquests dies, aquestes setmanes, i tots els que ens esperen.

Siguem conscients que estem en un moment molt complex i molt difícil —un moment molt complex i molt difícil—, potser per a tots els que estem aquí el més complex. Quan parlàvem —i parlem encara— de la crisi econòmica que vivim i hem viscut —he dit moltes vegades que per als que havíem viscut la crisi del 1929, aquesta encara era pitjor, i sembla que és així, encara que ara s'albiri una mica una sortida—, doncs el nostre camí i el nostre futur també és molt complex i molt difícil, i ens posaran tots els entrebancs que puguin, ja ens els posen, ja fan tot el possible perquè la gent es desanimi, i el que hem de fer és canviar el xip, i dir: “Nosaltres hem d'anar per aquest camí, nosaltres hem de ser capaços d'ara fer el que volem, poder decidir el nostre futur” i per a això és molt important que totes les persones, tota la societat hi sigui, hi estigui present i lluiti per aquest futur.

I ara me n'he anat una mica del que era la Matagalls-Montserrat. Torno, i torno dient, per acabar, que fent la Matagalls-Montserrat les tres mil persones que la faran, faran país, perquè estaran fent una excursió al costat de les dues muntanyes, gaudint de la natura, del paisatge, del medi ambient i de la terra que tenim. I tot això gràcies a un grup de persones que fa força anys va decidir agafar aquella idea inicial de mossèn Oliveres de fer-la en menys de vint-i-quatre hores i allò que va fer i que va ser una gran idea, i que va fer pensant molt en la gent jove perquè s'animés a fer camí i a fer excursió i a fer muntanyisme, doncs ho agafa el Club Excursionista de Gràcia, i s'ho fa seu.

I això és el que va fer. Per tant, aquí el que hem de fer, per acabar, és felicitar el Club Excursionista de Gràcia, per aquesta iniciativa, perquè és una gran iniciativa com s'ha demostrat al llarg del temps, i agrair la feina que fan perquè sigui una realitat cada any, perquè sembla molt fàcil, i avui ens hem divertit molt i hem rigut molt perquè tots hem tingut ganes de poder expressar el que pensem, i estem satisfets, però, realment, darrere d'aquesta cursa hi ha una organització que és

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

complexa, que és difícil, i que es fa sobretot amb voluntaris, amb gent que s'estima el país i que es pregunta on pot posar el granet de sorra que sap posar. Doncs aquí.

Vull donar les gràcies, per tant, als voluntaris, als membres de les federacions esportives, als membres del Club Excursionista de Gràcia, i a tots els que han vingut avui —que cada any vénen, perquè molts de vostès repeteixen i això vol dir que tenen ganes de fer-ho, que els fa il·lusió, que defensen la terra, que defensen el país—, i desitjar-los que aquest 2014 sigui un èxit, si és possible, més que cap altre any, perquè serà una altra baula de la cadena perquè el dia 9 de novembre puguem realment decidir el nostre futur.

I res més, moltes gràcies.

Moltes felicitats, i endavant.